Kunst
@ az alma
zorg met een hart

Kunst

@ az alma

zorg met een hart

De Kunstcommissie van AZ Alma

AZ Alma was bij decreet verplicht om 0,25% van het totaalbudget van het nieuwbouwziekenhuis te besteden aan kunstwerken. Concreet betekende dit een bedrag van om en bij de 500.000 euro. Om dit bedrag op een correcte en kunstvolle manier te besteden, werd een Kunstcommissie samengesteld met externe leden en mensen van AZ Alma zelf.

De Kunstcommissie van AZ Alma. Op de foto ontbreken Marc Verstraeten en dokter Bruno Vermeersch.

"We wilden niet zomaar geld aan kunst uitgeven, we wilden van de gelegenheid gebruik maken om zodanig kunst in het ziekenhuis te integreren dat het meewerkt aan de *'healing environment'* die we met ons nieuwe gebouw willen creëren", zegt algemeen directeur en dagelijks bestuurder **Rudy Maertens**.

De externe leden van de Kunstcommissie zijn architect Marc Verstraeten, journalist Patrick De Leersnijder, ere-directeur van de Eeklose Kunstacademie Joke De Keyser en erebestuurder Marcel Hutsebaut. De delegatie van AZ Alma bestaat uit algemeen directeur Rudy Maertens, directeur facilitaire diensten en masterplan Henk Vincent, dokter Eric Obrie, dokter Bruno Vermeersch en bestuurder Chris Van Keer.

De externe leden zitten om uiteenlopende redenen in deze Kunstcommissie. **Architect Marc Verstraeten**, wiens bureau de architect van het nieuwbouwproject was, is zelf een groot liefhebber van hedendaagse kunst. **Kunst- en Cultuurcommunicator Patrick E.J. De Leersnyder** komt beroepshalve dagelijks in contact met kunsthuizen en artiesten en streeft er steeds naar om potentieel talentvolle en niet alledaagse jonge kunstenaars een eerste extra podium te geven als visitekaartje naar de buitenwereld toe. Hij wilde de uitdaging aangaan om dit ook in een kritische ziekenhuisomgeving gerealiseerd te zien. **Erebestuurder Marcel Hutsebaut** is van bij de start bij het bouwproject betrokken en is uit zijn grote interesse voor kunst als vanzelfsprekend in de Kunstcommissie terecht gekomen. **Ere-academiedirecteur Joke De Keyser** vindt de zoektocht naar een kunstwerk dat qua inhoud en verhaal, artistieke kwaliteit en techniek op één bepaalde plaats past, een zeer boeiend proces en ze is er zeker van dat de gekozen kunstwerken in AZ Alma verwondering en reflectie zullen oproepen. "Het is wetenschappelijk bewezen dat kunst in een ziekenhuisomgeving helend kan werken, troost kan bieden, hoop kan geven", klinkt het. ❤

Dokter en kunstliefhebber Eric Obrie: "Deze Kunstcommissie leverde een unieke prestatie!"

Dokter **Eric Obrie**, arts-specialist in de nucleaire geneeskunde, is een fervent kunstliefhebber. Dat merk je meteen wanneer je zijn afdeling in het ziekenhuis binnenstapt. Ook daar is plaats en aandacht voor kunstwerken. "Ik geloof al lang in het helende effect van kunst in een ziekenhuisomgeving", zegt dokter Obrie. Hij is de geknipte persoon voor een babbel over en een terugblik op de werking van de Kunstcommissie van AZ Alma.

Hoe is die Kunstcommissie eigenlijk tot stand gekomen?

"De commissie zoals ze uiteindelijk gewerkt heeft, was er niet meteen. We hebben een evolutie doorgemaakt. Oorspronkelijk was er het idee dat we enkel resultaat zouden kunnen boeken indien we door een extern adviesorgaan werden bijgestaan. Daar is gelukkig snel van afgestapt. We zijn geëvolueerd naar een volledig zelfstandig evaluerend en adviserend orgaan, met zowel externen als leden uit eigen huis."

Was het makkelijk om al deze leden op dezelfde lijn te krijgen?

"Ook hier hebben we een evolutie gekend. Onze visie op kunst in het ziekenhuis groeide vergadering na vergadering, tot we grotendeels op eenzelfde lijn kwamen. Deze werkwijze is totaal verschillend en mijns inziens ook uniek in vergelijking met wat er doorgaans met "kunst in opdracht" gebeurt. Het resultaat spreekt dan ook voor zich."

Hoe bedoelt u?

"In plaats van te kiezen voor één naam en één kunstwerk, werd geopteerd om verschillende (jonge) artiesten een kans te geven. Dit werd zeker gewaardeerd door de artiesten, de grote respons op onze twee oproepen is daar het mooiste bewijs van."

Het gaat wel om heel uiteenlopende stijlen?

"In het resultaat komen inderdaad de verschillende aspecten van kunst aan bod: schilderen, tekenen, fotografie, beeldhouwen, installatiekunst, en zelfs street art. Ook de diverse kunstvormen zijn vertegenwoordigd: van figuratief over realistisch werk tot verschillende vormen van abstractie."

Eric OBRIE

Het valt op dat er heel wat jonge kunstenaars bij de laureaten zitten.

"Ook dat was een bewuste keuze van de Kunstcommissie. De artiesten variëren van jonge, aan de weg timmerende kunstenaars tot meer gevestigde waarden. De meeste zijn Belgische (Vlaamse) kunstenaars, maar er zitten ook twee buitenlandse artiesten tussen die ondertussen hun sporen in Vlaanderen hebben verdiend. Wat ik ook opmerkelijk vind is dat niet enkel verschillende leeftijden vertegenwoordigd zijn maar er bovendien een evenwicht bestaat in de man-vrouw verdeling, wat in de kunstwereld nog steeds geen evidentie is."

Zit het werk van de Kunstcommissie er nu op?

"Absoluut niet. Ik vind het heel hoopgevend dat de Kunstcommissie na deze opdracht haar werk blijft verderzetten. We kiezen bewust voor een kunstbeleid binnen AZ Alma. Zo blijft het belang van kunst in deze *healing environment* onder de aandacht." ❤

Paul Gees

OVER PAUL GEES

Paul Gees studeerde binnenhuisarchitectuur in Sint-Lukas Brussel, waar hij nadien aan de slag ging als leraar vormstudie in Sint-Lukas Hoger Instituut Binnenhuis en Bouw. Hij was ook docent Expressie en mixed-media in het Hoger Architectuurinstituut Sint-Lukas Gent-Brussel. Paul Gees is sinds 1975 actief als beeldend kunstenaar en stelde sindsdien tentoon in binnen- en buitenland.

OVER ZIJN WERK

In het werk van Paul Gees vormt het concrete object het uitgangspunt van sculpturale en ruimtelijke experimenten. Hij werkt als een beeldhouwer-architect. Maar in tegenstelling tot de architect, die normaal achter het spel van vormen en volumes de krachten verbergt, bevrijdt en accentueert hij deze krachten en maakt deze als het ware zichtbaar. Niets in de handen niets in de zakken. Zijn werken zijn een soort experimentele modellen, meestal op menselijke schaal, waarvan de toeschouwer de interne logica van elke constructie kan ontcijferen en waarbij de visualisering van een fysieke spanning essentieel is. Vertrekkend vanuit de fysieke kwaliteiten van het gebruikte materiaal en met een bewuste beperking van het aantal elementen creëert hij een maximale spanning. Paul Gees verkent de grenzen van het stabiele en het onstabiele waar onder de schijn van het rustige en het evenwichtige zich twijfel en onzekerheid laat voelen.

Achter deze formele verschijningsvormen verbergen zich symbolische en metaforische aspecten of uiteenzettingen van fysische en psychische relaties.

OVER ZIJN WERK IN AZ ALMA

In deze context wordt de realisatie van de monumentale sculptuur op de bezoekersparking aan de hoofdingang van het nieuwe ziekenhuis een grootschalige interpretatie van een krachtenspel geïnspireerd door of naar analogie met de scharnierconstructies of gewrichten in het menselijke lichaam. Symmetrie staat tegenover asymmetrie. Stabiliteit versus instabiliteit. Stilstaan tegenover beweging. ❤

Paul GEES

Disorderline

OVER DISORDERLINE

Het grafittikunstenaarsduo duo Stein-Prince van DISORDERLINE getuigt duidelijk van een technisch onderbouwde knowhow en background, en een eclectische, grondig verkende voedingsbodem.

OVER HUN WERK

Hun werk vertoont creatieve speelsheid, triggert jeugdige verwondering en stelt het waarnemingsvermogen en zintuiglijk verstand op de proef, door een voorliefde voor het welgemikt, gedoseerd gebruik van *trompe l' oeuil*, en variaties op de principes van suggestie en beeldmanipulatie. Daardoor worden het breinbrekende, enigmatische interpretaties op, en escapades van de tastbare werkelijkheid. Deze benadering dompelt de toeschouwer onder in de wereld van het structuralistisch-abstract realisme waar hun werken zich thuis voelen.

De steeds terugkerende *signature* breuklijnen, typerend voor hun stijl en haast hun handelsmerk, doen makkelijk denken aan structuren op moleculair niveau, of grillig door prisma's gebroken kristalheldere ijsschotsen, die aardse logica en 's levens zekerheden tarten. Er wordt gewerkt met, en handig ingespeeld op het totaalcanvas van de omgeving en achtergrond, het kunstwerk speelt zich evenzeer af en bevindt zich niet langer enkel binnen de randen van de lijst, maar ook daarbuiten.

De materiële setting maakt deel uit van de creatie, en wordt daarin geïncorporeerd. De scheiding tussen binnen- en buitenwereld, tussen wereld en individu valt weg, en dit voelt voor mij sterk aan als een boeddhistische gedachte.

OVER HUN WERK IN AZ ALMA

Disorderline maakte van grijze betonvlakken in de parkeergarage maar ook buiten op het ziekenhuisterrein kleurrijke werken.

Het ganse beeldveld wordt als doek beschouwd, de muren vertellen een alternatief verhaal, en staan in dialoog met het landschap. Verscholen imaginaire panorama's worden vernuftig en met veel fantasie blootgelegd. Toevallig zonlicht, schaduw en lichtinval worden vaak geregistreerd en geven aan het tafereel de indruk mee van een authentieke momentopname.

Duo STEIN-PRINCE

Hun telepatisch-organische manier van werken en spontaan gedrag tijdens het schilderen maakt dat de afscheiding in de grenszone tussen de artistieke ego's onherkenbaar worden. Het is met andere woorden achteraf gezien moeilijk nog te onderscheiden welke delen van het werk van wiens hand zijn. Het is een intuïtief en woordeloos proces, onlangs door iemand poëtisch en welluidend beschreven als *'Une Conversation en Peinture'*.

Een spel dat boeiend is om te aanschouwen, een gesofisticeerde dans van mentale spinsels, neuronenbokkensprongen en een lekkere injectie gezonde gekte. Naadloos, clever uitgekiend, met als eindresultaat dat het uiteindelijk net het effect en de impact op de kijker is, diens reactie is, hetgeen het kunstwerk vervolledigt, z'n ware aard en betekenis onthult.

Tenslotte, en dit vind ik persoonlijk heel mooi, tonen ze subtiel hun sympathie voor het karakter en de waarden die dit ziekenhuis uitstraalt, door hun eigen DISORDERLINE-logo te versmelten met het ALMA-hart-embleem.
(Tobias 'T1-KO' Reyntjens) ❤

www.disorderline.com

Willy De Sauter

OVER WILLY DE SAUTER

Al meer dan 40 jaar neemt Willy De Sauter deel aan groepstentoonstellingen of komt hij in solo-exposities met zijn werk naar buiten, zowel in eigen land als erbuiten. In al die jaren als artiest stelde hij ook een indrukwekkende bibliografie samen.

OVER ZIJN WERK

Steeds meer evolueren de projecten van Willy De Sauter naar een totaaldiscours waarbij niet enkel de voorwerpen die van oudsher als kunst aanzien worden, los van hun draagwand komen en een relatie met de architectuur aangaan. .... waar vangt kunst eigenlijk aan? De Sauter grijpt steeds intenser om zich heen, laat zijn werken opgaan in de ruimte ... *(Michel de Wilde, 2005)*

Circa veertig jaar na zijn eerste tentoonstelling heeft De Sauter een oeuvre opgebouwd met werk dat zich reeds vanaf het begin heeft gekenmerkt door soberheid en ingetogenheid. Deze consistentie is zowel een karaktereigenschap van de kunstenaar als een eigenschap van het oeuvre dat door velen ascetisch wordt genoemd. Dit verklaart een stabiele en afgezonderde werkhouding die in de jaren steeds meer kracht heeft opgebouwd. Het werk van Willy De Sauter is autonoom en zondert zich op zekere hoogte af van een wereld waarin het constante is vervangen door dynamiek en flexibiliteit. Kunstcriticus en schrijver Luk Lambrecht relateert het werk van De Sauter aan Robert Ryman: "omwille van hun gezamenlijke intenties om het licht te laten spelen als onpartijdige scheidsrechter bij de perceptie van de kunstwerken." Volgens de schrijver Flor Bex stelt De Sauter het visuele voorop en focust hij zich op de esthetische eigenschappen van het materiaal. "Zijn werken roepen immateriële connotaties op terwijl ze gelijktijdig de nadruk leggen op de specificiteit van het materiële proces." Tegelijkertijd vormt de afstand die De Sauter inneemt een stille kritiek op de chaotische dagelijkse realiteit van onze maatschappij. De ruimtes die hij vult met het werk hebben een verstilde atmosfeer die de toeschouwer uitnodigt tot contemplatie en bezinning. *(Marcel Ijzerman)*

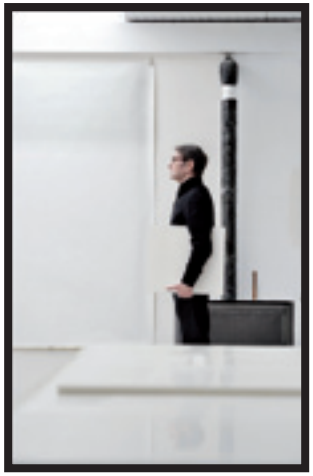

© Stephan Peleman

Willy DE SAUTER

OVER ZIJN WERK IN AZ ALMA

In AZ Alma bestaat het werk van Willy De Sauter uit kleurvlakken op de glazen wanden van de Aorta (de glazen droogloop van parking naar hoofdingang) en op de muren in het Atrium (de inkomhal). Daarover zegt hij zelf: "Ik ben ingegaan op de reeds bestaande situatie en beperkte me tot het aanbrengen van eenvoudige maar monumentale kleurvlakken over de volle hoogte. Ik probeerde een zekere dynamiek in te brengen door een aantal vlakken diagonaal door te snijden, goed voor ogen houdend dat de vlakken wisselend zouden functioneren naargelang het licht maar ook een kleurafdruk op de grond zouden vertonen als meerwaarde. In het Atrium herhaalde ik dezelfde vormen maar eerder fundamenteel naar de schilderkunst toe door een ruw geborstelde aanbreng van de verf op een gladde achtergrond." ❤

www.willydesauter.be

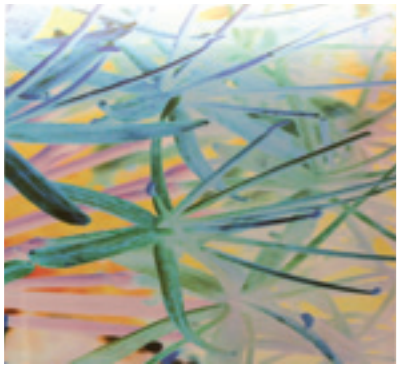
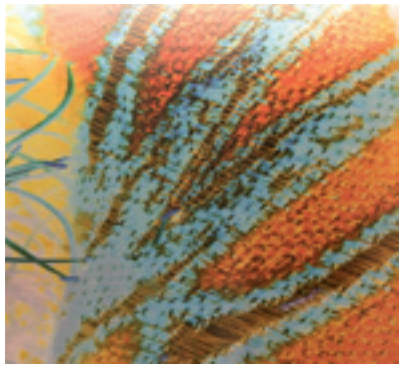

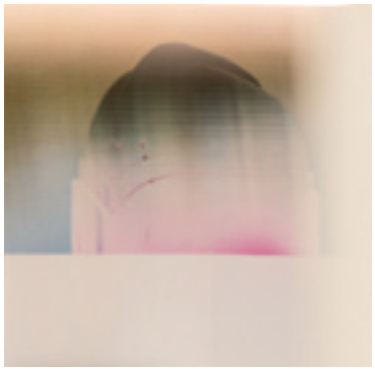

Joke Raes en Tramaine de Senna

OVER JOKE RAES EN TRAMAINE DE SENNA

Tramaine de Senna en Joke Raes leerden elkaar kennen in het Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Gent, een plaats waar een select aantal internationale artiesten zich professioneel kan ontplooien.

Joke Raes werkt al verscheidene jaren als beeldend kunstenaar. Haar werk is cross-over, bestaat uit tekeningen, sculpturen, installaties en performances. Vooraleer ze met beeldende kunst startte, studeerde ze in het Herman Teirlinck instituut als actrice en textielontwerpster. Haar werken waren te zien in binnen- en buitenland, tot in Moskou en Lima toe.

Tramaine de Senna behaalde een Bachelor in Architectuur en Kunst aan de University of California, Berkeley. In 2013 behaalde ze een Master in beeldende kunst aan de Sint-Joost academie in Breda, Nederland. Van 2013 tot 2015 behaalde ze een postgraduaat aan het Hoger Instituut voor Schone Kunsten (HISK).

OVER HUN WERK

Inhoudelijk reflecteert Joke Raes op facetten van het enigmatische bestaan. Thema's als enigma, passie, dood, leven, verloren geliefdes, verrassing, stagnatie, beweging komen aan bod. Ze combineert verscheidene materialen (industrieel afval, gelasercut textiel) en technieken (3D printing, keramiek).

Tramaine DE SENNA en Joke RAES

Tramaines werk gaat over hoe onze omgeving - de schone schijn - zich in verschillende lagen tot ons presenteert. Haar sculpturen zijn containers of omhulsels die verwijzen naar de hyperreële landschappen van Californië. Komend van Amerika - hét land van culturele vermenging/fabricage - gebruikt ze de identiteitspolitiek en haar persoonlijke roots als vertrekpunt. Hierdoor zijn haar sculpturen meer dan enkel een sensueel spel van oppervlaktebehandelingen. Het is een onderzoek naar vormen die diep geworteld zijn in onze afkomst en die via de handeling van creatie worden getoond.

In deze unieke samenwerking komen hun raakpunten sterk naar voren, zoals hun kleurgebruik, spel tussen figuratie en abstractie, gevoel voor details.

OVER HUN WERK IN AZ ALMA

Met de kunstwerken in de wachtkamers en de inkomhal, het Atrium, realiseert het kunstenaarsduo een positieve dynamiek in AZ Alma. Er wordt sterk accent gelegd op het magische, want het ziekenhuis is toch een plaats waar er wonderen kunnen gebeuren? De kunstenaars lieten zich inspireren door de mensen die samenkomen in AZ Alma, een plaats met een warm hart.

Het werk in de inkomhal, de twee groene doeken, symboliseert wat iedereen samenbrengt, namelijk de kracht van de helpende handen. In het design is zowel op een abstracte als meer figuratieve manier te zien wat de handen kunnen belichamen; handen uit verschillende generaties, gebarentaal, ze staan voor diverse emoties en kunnen refereren aan de nostalgische schaduwfiguren uit de kindertijd. De kracht van de handen komt in allerlei gedaantes naar voren. Het gebruik van textiel refereert aan een gordijn van een ziekenhuisbed. Het is een verschuifbare scheidingslijn waarachter de verhalen en emoties van elke patiënt zich bevinden.

De verschillende wachtzalen doorheen het ziekenhuis kregen unieke kunstwerken die een homogeen geheel vormen. De beelden zijn selecties uit het oeuvre van beide kunstenaars. Bij het bekijken wordt de patiënt een beetje onttrokken uit zijn situatie waar normaal enkel de focus ligt op het eigenlijke doel om de hulpverlener of dokter te zien. Door het gebruik van lenticulaire lenzen wordt een dynamisch kleurschakeringseffect gecreëerd. ❤

www.jokeraes.org
www.tramainedesenna.com

Maud Bekaert

Maud BEKAERT

Letterbeeldhouwster Maud Bekaert behoorde niet tot het kransje artiesten dat door de Kunstcommissie werd geselecteerd, maar leverde toch twee opmerkelijke werken voor het nieuwe ziekenhuis. Maud Bekaert vestigde zich, na een opleiding letterbeeldhouwen en een reeks stages in binnen- en buitenland, in Brugge als zelfstandig letterbeeldhouwster. Haar creativiteit en haar ambachtelijk omgaan met de hardste materialen zorgden voor een fraai oeuvre. In 2016 was ze laureate van 'Ambacht in de Kijker'.

In AZ Alma leverde ze in 2012, bij de eerstesteenlegging van het ziekenhuis, letterlijk de "eerste steen": een vierkanten witsteen waarin het Almahart werd gebeiteld. Vijf jaar later, bij de officiële opening, maakte ze op identieke wijze ook de "laatste steen". Beide werken hangen in het Atrium, de inkomhal van het ziekenhuis. ❤

www.lettersinsteen.be

Hans Vandekerckhove

© Stephan Vanfleteren

Hans VANDEKERCKHOVE

OVER HANS VANDEKERCKHOVE

Hans Vandekerckhove studeerde kunstgeschiedenis aan de Universiteit Gent, de stad waar hij nog altijd werkt. Hans Vandekerckhove won verschillende prijzen en nam deel aan zowel groepstentoonstellingen als individuele exposities in binnen- en buitenland. U vindt werk van hem terug in verschillende publieke en private collecties in binnen- en buitenland. In België is werk van hem te zien in Brussels International Airport, de Vlaamse Gemeenschap, Katoennatie, Museum Moderne Kunst Oostende en in de Nationale Bank van België. Er verschenen meerdere geïllustreerde monografieën over zijn 'verstilde' schilderijen.

OVER ZIJN WERK

Hans Vandekerckhove staat alleen in de hedendaagse schilderkunst: zijn kunst is het resultaat van introspectieve concentratie en ontwikkeling in plaats van een reactie op bestaande stijlen en trends. Het 'Leitmotiv' in het werk van deze kunstenaar is de dingen te aanschouwen om de dagelijkse realiteit te transformeren in een poëtische wereld van roerloze schoonheid. Deze transformatie verandert voorwerpen in een fenomeen en personen in wezens. In deze zoektocht naar duidelijkheid en mysterie heeft de schilder inspiratie gevonden in tuinen en landschappen over heel Europa.

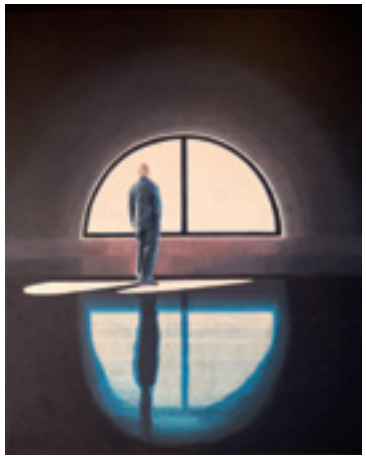

Vaak transponeert hij landschappen in een bijna virtuele omgeving weg van het heden of het verleden. Al deze werken gaan over verbeelding en het onderbewustzijn, maar zijn vaak gebaseerd op de waarnemingen tijdens wandelingen of afgezonderde verblijfplaatsen. Zijn meest recente schilderijen onderzoeken de relatie tussen natuur en cultuur.

OVER ZIJN WERK IN AZ ALMA

Zijn werk hangt in de stille ruimte in de inkomhal van het ziekenhuis. Hierover vertelt de kunstenaar: "Nu en dan verlaat ik mijn atelier om tijd door te brengen op het Zuid-Engelse schiereiland Dungeness ten oosten van Brighton. Daar had de aan aids overleden Britse filmregisseur Derek Jarman jaren geleden op een erg schraal stuk zilte grond rond zijn vissershuis een kleine tuin aangelegd met zicht op de nabijgelegen kerncentrale en vele rijen hoogspanningsmasten. Het bezoek aan die tuin werkt steeds inspirerend omdat het een troostende tuin is: een mens stervend aan aids die een stuk onvruchtbare grond omvormt tot een poëtische tuin kan ervaren worden als hoopgevend symbool van troost en transformatie."

"De oorspronkelijke *Hortus Conclusus*, 'de omsloten tuin', was al voor kerkvaders en filosofen, schrijvers en schilders een oerbeeld van 'het verloren geluk' en 'de verloren onschuld' en als dusdanig is het een belangrijk motief voor de stille ruimte in AZ Alma: de spirituele plek, het zalvende en haast gedroomde landschap, het onbereikbare Paradijs."

"Geïnspireerd op deze thematiek realiseerde ik drie schilderijen met als titel *Atomic Garden*. Deze werken verbeelden ook telkens een deel van het tijdsverloop in het ziekenhuis: de dag waarmee verwezen wordt naar activiteit (leven, groei, herstel kunnen geassocieerd worden met licht, zuurstof, warmte), de nacht waar het terugplooien van het leven een plaats krijgt binnen een groter geheel en de tijd van de overgang tussen dag en nacht die in een ziekenhuis beter gevoeld wordt dan in het normale leven. Het is een periode van wachten, wegdromen, herstellen. De elliptische vorm van de hemel wordt weerspiegeld in de structuur van de plantengroei waardoor Onder en Boven samenvallen. In de drie schilderijen van de *Hortus Conclusus* is de gebogen vorm van het muurmotief aangepast aan de reële muur van de stille ruimte: een ovaal die naar voor stuwt naar de apsis met het schilderij van het venstermotief *(Inside-Out)*, waarop een rugfiguur door een rond venster kijkt dat samen met zijn reflectie de ovalen vorm van de stille ruimte weerspiegelt. Beeld van hoop en troost van de mens die vanuit de duisternis naar het licht toekijkt. Zo krijgt het ovaal van de architectuur van de stille ruimte in de schilderijen een driedubbele betekenis : nl. als omhulling, als naar buiten gericht venster en als immaterieel aura." ❤

www.hansvandekerckhove.be

Cindy Wright

OVER CINDY WRIGHT

Cindy Wright behaalde haar meestergraad in de schilderkunst aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen, waar ze leeft en werkt. Ze vervolledigde haar postgraduaat aan het Hoger Instituut voor Schone Kunsten. Cindy Wright won verschillende prijzen, o.m. de Camille Huysmansprijs (2004) en de AON-prijs (2007). Ze nam deel aan verschillende groepsexposities in binnen- en buitenland, maar had ook solotentoonstellingen in Los Angeles, Amsterdam en Antwerpen. U vindt werk van haar terug in verschillende publieke collecties in binnen- en buitenland. In België is werk van haar te zien in het museum van Elsene en in de Nationale Bank van België.

OVER HAAR WERK

Cindy Wright schildert, pijnlijk realistisch, bijna fotografische portretten en stillevens die de kijker dwingen om de, op het eerste zicht onbelangrijke, menselijke details en objecten te bekijken; het is een onderzoek van huid, vet, rimpeling in stof of inwendige organen en meer. Om haar schilderijen en tekeningen te kunnen lezen op een manier dat het beeld herkenbaar blijft, moet de toeschouwer afstand nemen, maar na het dichterbij komen en nader inspecteren van de werken, worden de abstracte penseelstreken in de schilderijen en de houtskoolmaterie in de tekeningen geopenbaard. Ironisch genoeg kantelen de werken van op een bepaalde afstand over tot abstractie. Terwijl de dikwijls monumentale werken bij enige afstand een momentopname tonen, tonen ze bij nadere inspectie een duidelijke verfhuid en textuurweergave. De werken worden zowel een perceptueel raadsel als een makkelijk herkenbaar object dat oplost in niet-representatieve vormen en gestes. Tegelijkertijd maakt Wright een juxtapositie van mimesis en het subtiel groteske met toespelingen op de latent met elkaar verweven, ingewikkelde relatie tussen leven en dood. De werken zijn conceptueel geworteld in een artistieke traditie die de toeschouwer dwingt om de natuur van hoe we de wereld lezen en begrijpen, in vraag te stellen. Haar onderwerpen zijn ontleend aan haar onmiddellijke omgeving en worden omgezet in iconische meditaties van onze tijd en eigen sterfelijkheid.

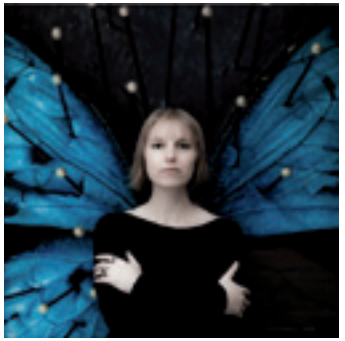

© Lieven Engelen

Cindy WRIGHT

OVER HET WERK IN AZ ALMA

"Cyclus" is de titel van het werk dat gecreëerd werd voor AZ Alma en er in het restaurant hangt. Het werk toont aan dat het leven onvermijdelijk geconfronteerd wordt met de dood. Zonder dood geen leven, geen brandstof, geen evolutie. Dood recycleert de bronnen die noodzakelijk zijn voor het leven. We overwegen zelden de schoonheid die in de dood zit als bron van leven. Wat we allemaal gemeen hebben, is dat we mensen zijn en we allemaal zullen sterven. Deze kennis kan ons dichter bij elkaar brengen, passioneren, kan ons zorgzaam maken en laten houden van het leven. Het zou ons moeten helpen om dit wonder te koesteren en waarderen. ❤

www.cindywright.org

Sarah Westphal

OVER SARAH WESTPHAL

Sarah Westphal woont en werkt in België en Duitsland. Zij heeft 3D/Multimedia en fotografie gestudeerd aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (KASK) en (DKO) in Gent. In 2009 was ze laureate van het Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Gent. Recent stelde ze solo tentoon in Japan, Duitsland en België. Sinds oktober 2015 is zij onderzoeker voor het internationaal en interdisciplinair project "The Black Cat Territory. Fictions and Frictions of Inhabited Space" aan LUCA School of Arts. Momenteel is Sarah Westphal Artist-In-Residence in het Center for Art & Architecture in het Japanse Kanazawa.

OVER HAAR WERK

Beeldend kunstenaar Sarah Westhal laat ruimten 'bewegen'. Met uitgekiende ingrepen legt ze nieuwe lagen over fysieke sporen die bewoners en gebruikers hebben aangebracht. Gevonden materiaal wordt gebruikt en herbruikt, waardoor ze ook sporen van haar eigen werk recycleert binnen haar labyrinth-achtig œuvre. Fouten en onzekerheden worden uitgebuit als een proces dat tot intense beelden leidt: dubbele belichtingen, dubbele beelden, fysieke verschuivingen die betekenisverschuivingen creëren. Ruimte wordt *unheimlich*, surreëel en poëtisch. Dit artistiek onderzoek naar de perceptie van ruimte vertaalt zich in fotografie, film en projectie tot installaties en sculptuur.

OVER HAAR WERK IN AZ ALMA

Sarah WESTPHAL

Het werk van Sarah Westphal in AZ Alma is een installatie van vijf foto's in de gang van de inkomhal naar de dienst spoedgevallen en nucleaire geneeskunde. Daarover zegt ze zelf: "Het ziekenhuis is een zeer bewogen plek waar mensen tijdelijk verblijven. Je ziet patiënten komen en gaan, wachtend in de gangen of bezoekers die langskomen bij familie of vrienden. Het is een plek vol wanhoop maar ook hoop om te genezen, een plek van pijn maar ook verlossing."
In haar werk is Sarah Westphal vooral geïnteresseerd in de relatie tussen mensen en hun omgeving. Hierbij vormt het raam als metafoor voor een tussenwereld van binnen en buiten, het zichtbare en het onzichtbare, het zelf en de ander een rode draad binnen haar werk. De installatie *Untitled (Vertical Blinds)* toont vijf foto's met het motief van een gordijn met lamellen. Achter het raam is een schaduw zichtbaar. Deze schaduw herhaalt zich in de installatie en herinnert aan een hartslaglijn die zich doorheen de ruimte trekt. Door de korrel van filmmateriaal lijken de foto's te vibreren en te trillen. Dit fenomeen leidt tot een uiterst intensief beeld vol beweging en leven. De beelden overstralen met hun immense kracht en hun kleuren de omringende ruimte en creëren een tactiel spel van kleur en licht. ❤

www.sarahwestphal.com

Hans Everaert

OVER HANS EVERAERT

Zelden hebben we een schilder sneller zien evolueren dan Hans Everaert (woont en werkt in Antwerpen). Everaert genoot zijn opleiding aan de Academie van Sint-Niklaas en kwam in 2010 voor het eerst met werk naar buiten in de Antwerpse galerie Het Vijfde Huis. Daar toonde hij vooral figuratief werk, met nogal wat architecturale beelden en landschappen, waarin al wel een tendens naar abstrahering zat. Dat is de jaren nadien alleen maar versterkt. De kunstenaar omschrijft het zelf als "het verwelken van figuratieve sporen". *(Marc Ruyters, 2014)*

OVER ZIJN WERK

De kunst van Hans Everaert is tegelijk primitief – vertrekkend vanuit een eenvoud aan middelen - én geraffineerd. Hij schildert deels met ruwe materialen (karton, houten stokjes, vloerwissers, schrapers etc.) en vaak binnen een gereduceerd kleurenpalet. Maar het primitieve overstijgt hier zichzelf, transcendeert in een meerduidig esthetisch object. In zijn werkproces wisselen impulsiviteit en bedachtzaamheid elkaar af. Aan grote werken gaan vaak weken van voorbereiding vooraf - weken waarin iedere ingreep en iedere manipulatie van de verflagen wordt afgetast - om dan het finale werk in één dag te schilderen, als een hyper-geconcentreerde performance. De schilderijen van Everaert zijn puur, baseren zich enkel op de essentie van vorm en inhoud – geen ornamenten, geen anekdotiek. *(Sven Vanderstichelen, 2016)*

Hans Everaert werkt abstract. Hij experimenteert met wat verf inhoudt, met haar potentie. (...) Hans Everaert kijkt niet op een vlek of spat, en de uitlopende sporen waar zijn armbeweging ophoudt zijn constitutief voor zijn oeuvre. Het laat zijn werken vibreren. *(Willem Elias, 2014)*

Everaert bouwt zijn werken met olie, acryl en spray volkomen intuïtief op (...). De schilderijen tonen een wisselend ritme van rechte en schuine lijnen, van vlakken, aanzetten en kleuren: een ritme dat aangereikt lijkt te worden door de muziek. Je ruikt (de verf) en hoort (de beelden): er zit ruis op. En het is net die ruis waar Hans Everaert naar op zoek is. *(Marc Ruyters, 2014)*

OVER ZIJN WERK IN AZ ALMA

'The Current' (acryl op doek, 550 x 140 cm) is in de eerste plaats een contemplatief werk – de toeschouwer wordt opgenomen in een meer dan 5 meter lange, diepgroene onderwaterwereld van waterplanten, luchtbellen, takjes, oneffenheden in de bodem... Het is geen realistische weergave maar een schilderkundige evocatie waarin herkenbare elementen en abstracte sporen elkaar versterken en ruimte creëren voor ambiguïteit en open interpretatie.

© Cédric Verhelst

Hans EVERAERT

Het Engelse woord 'The Current' kan op 2 manieren vertaald worden: als 'de stroom', maar ook als 'het huidige, hetgeen nu bestaat'. De eerste vertaling is de meest voor de hand liggende, en is ook het beeld dat onmiddellijk door het werk wordt opgeroepen. De stroom, die alles meevoert wat hij tegenkomt op zijn weg, kan hierbij gezien worden als een metafoor voor het leven. In de tweede vertaling staat het werk voor de vastlegging van een actuele toestand, waardoor naast een existentiële ook een ecologische betekenis opdoemt, een vraag tot aandacht en respect voor de natuurlijke wereld zoals we die nu kennen.

De uitwerking van 'The Current' is zoveel mogelijk gericht op het fundamentele, op een ruwe, natuurlijke dynamiek zonder opsmuk. Het monochrome, diepgroene palet heeft een hypnotiserend effect. Dit schilderij in de foyer brengt een stuk natuur binnen in de beslotenheid van AZ Alma. Voor de helende omgeving van een zorginstelling zijn dit soort raakvlakken met de grote natuurelementen van essentieel belang. 'The Current' kan fungeren als een rustpunt, als een bron van troost, een meditatieve zone, een brug tussen het vergankelijke en het tijdloze. ❤

www.hanseveraert.be

Steven Baelen

OVER STEVEN BAELEN

Steven Baelen woont en werkt in Gent waar hij Grafische Vormgeving en Schilderkunst studeerde. Daarna deed hij een postgraduaat aan het Hisk. In 2011 deed hij een drie maand durende residentie in de Akademie der Künste in Berlijn waar hij een kunstenaarsboek 'Der Raum im Verzug' publiceerde. Sinds 2011 wordt hij gerepresenteerd door Levy.Delval in Brussel. Hij stelde zowel solo als in groep tentoon en dat gebeurde zowel in eigen land als in het buitenland tot in Canada en Japan toe.

OVER ZIJN WERK

In zijn werk neemt het tekenen een centrale plaats in. De kleine, maar daarom niet minder intense verschuivingen die gepaard gaan met het wonen en werken in een huis of een atelier zijn voor hem een continue aanleiding om telkens opnieuw een tekening aan te zetten, het voorbije moment te vatten en het zelfs te kristalliseren. Al snel wordt hij gedwongen om keuzes te maken. Het liefst zou hij alle details, alles wat zijn oog nog maar streelt, letterlijk overnemen op zijn blad. Veelal worden zijn tekeningen daardoor ook beschreven als 'overgedetermineerd'. Deze extra laag van details groeit uit de motivatie om alle aspecten van dat moment in het beeld te vervatten. Maar het moment is vergankelijk en vanaf de eerste lijn gaat hij een gevecht aan met de tijd. Hoe meer de lijnen op zijn blad beginnen te groeien hoe meer het gevecht met de tijd ondergeschikt wordt aan het gevecht met het blad. Het blad krijgt zijn eigen realiteit en de innerlijke logica van deze bladruimte begint zich steeds meer op te dringen. Hoe meer hij binnen de gecreëerde realiteit van zijn blad begin te werken, hoe meer informatie uit de realiteit hij achterwege laat. Het blad begint leegtes te genereren.

OVER ZIJN WERK IN AZ ALMA

In AZ Alma tekende Steven Baelen op de wegschuifbare wand tussen auditorium en foyer. Daarover zegt hij zelf: "Ik ervaar een ziekenhuis altijd als een zeer sterk geconditioneerde plek, een plek die bovendien vaak gepaard gaat met een enorme stilte, alsof iedereen diep in zichzelf gekeerd is. Tegelijkertijd is het ook een plek waar je geen vat kunt op krijgen, immers hier worden mensen met het grootste respect geholpen, maar ook 'losgelaten'. Het is een plek met een grote maatschappelijke verantwoordelijkheid en toch is er die stilte die de bezoeker uitnodigt tot verinnerlijking. Dit vind ik een boeiend gegeven en ik denk dat een kunstwerk op zo'n moment een ruimte in stilte tot spreken kan brengen. Volgend citaat is daar een mooi voorbeeld van: *Een jonge vrouw, de meid van Corinth, werd verliefd op een jonge man. Net voor zijn vertrek tekende ze op de muur de contour van zijn gelaat aan de hand van zijn schaduw die er door een fakkel geprojecteerd werd.* (W.J.T. Mitchell, *What do pictures want?*, 2005 Londen, p.66-67)

Steven BAELEN

Haar motivatie wordt duidelijk geboren uit een verlangen, een verlangen om iets nabij te hebben wat afwezig is. Ook mijn muurtekeningen ontstaan vanuit eenzelfde verlangen! Telkens weer zijn het gekristalliseerde momenten van het stromende leven dat geen stilstand kent. Je wordt er letterlijk binnengetrokken in een netwerk van lijnen waaruit je langzaamaan huiselijke elementen kunt ontwaren zoals een lavabo, een gordijnrichel, een gedrapeerde zee van onbestemde doeken, een spiegelkastje, een trapgat en de balustrade eromheen, een rekje enzovoort. Witruimtes, gevormd door een stuk muur, een spiegelglas, gunnen de kijker een ogenblik rust. Bij de muurtekeningen worden vlakken die zich ophouden onder gewelven, in vloertegels en ramen opgesmukt met lijnpatronen, die elders op de muur terugkomen. Je belandt bijna in een toneeldecor, temeer omdat de meterslange muurtekeningen de aanschouwer vaak letterlijk omringen, alsof je in een gecreëerde wereld rondloopt en tegelijkertijd blijft de tekening een heel subtiele aanwezigheid, alsof ze ontdekt moet worden. Het feit dat de muur in AZ Alma aan het auditorium bestaat uit losse beweegbare panelen vormt een extra dimensie aan dit gegeven. Hierdoor zal de muurtekening "oneindig" veel variaties kennen, het wordt letterlijk een 'getekende wereld' in beweging." ❤

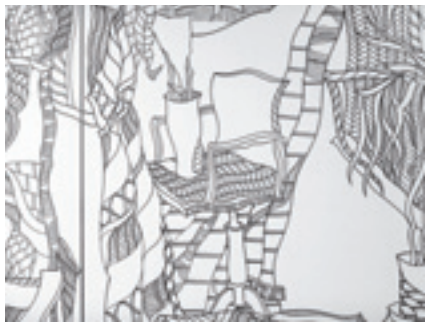

www.stevenbaelen.hi-ka-sk.be

Geschonken werken

RITA DE CUBBER

Tussen geboorte en dood iets achterlaten van belangloze betekenis. Dit is de boodschap die Rita De Cubber uit Eeklo wil uitdrukken met haar werk "Zwangere persende vrouw". Rita wilde ooit 4 kinderen het leven schenken, maar door omstandigheden bleef het bij twee dochters. Haar oudste dochter Valérie baarde op 2 mei 2005 een tweeling, Axelle & Andreas, in het oude ziekenhuis in Eeklo. Het bleek een té vroeggeboorte want de baby'tjes haalden het niet.

De verborgen littekens van de mens, aan of buiten de rand, worden tijdens het creatieve proces omgedraaid tot een kracht die zo ook appelleert aan de Ander. Een verbinding die kunst wil uitdrukken. In een kunstwerk kan het onoverbrugbare, de verstoring die door omstandigheden plaats neemt, overschreden worden in schoonheid. Rita De Cubber schonk dit beeld in juni 2017 aan onze Materniteit.

JO VAN RIJCKEGHEM EN DIRK VERSTRAETE

Karl Neyrinck, gedelegeerd bestuurder van EEG schonk twee werken aan AZ Alma. Hij kocht twee kunstwerken op een veiling georganiseerd door Rotaryclub Eeklo in oktober 2015. Daar werden toen 14 kunstwerken geveild, gemaakt door evenveel kunstenaars die een appel of een kers ter beschikking kregen. De veiling gebeurde ten voordele van 14 goede doelen.
Een eerste werk is van de hand van Jo Van Rijckeghem, academieleraar in Eeklo. Hij werkt steeds met hout, metaal, hars, meestal materialen met een geschiedenis. Voor dit werk zorgde hij voor een sobere, maar verrassende combinatie van de kers met een metalen balk. Leuk weetje: de opbrengst van dit werk ging naar de kinderafdeling van AZ Alma... Tweemaal prijs dus! Het tweede werk is er een van gewezen academieleraar Dirk Verstraete uit Eeklo. Hij schilderde de zo typisch Dirk Verstraete-figuurtjes op het groene oppervlak van de appel. Het werd een kleurrijke combinatie en ook dit werk werd geveild voor een AZ Alma-project: 'samen kokerellen', voor mensen uit een lagere sociale klasse met overgewicht of obesitas. Ook hier werd het een dubbelslag voor AZ Alma. ❤

Rita DE CUBBER

Jo Van Rijckeghem

Dirk Verstraete

KUNSTBROCHURE AZ ALMA 2017

Verantwoordelijke uitgever:
Rudy Maertens, algemeen directeur | dagelijks bestuurder

Teksten:
Aangebracht door de kunstenaars
Marc Van Hulle, manager PR & communicatie
Joba Maréchal, medewerker PR & communicatie

Coördinatie, hoofd- en eindredactie:
Marc Van Hulle, manager PR & communicatie

Administratieve assistentie:
Leila Dumon, medewerkster directiesecretariaat AZ Alma

Creatie & druk:
Drukkerij De Sonville, Lovendegem

Fotografie:
Grégoire De Poorter (Grevision), Sofie Gaelens en AZ Alma

Deze Kunstbrochure is een uitgave van:
VZW AZ Alma,
Maatschappelijke zetel: Ringlaan 15 - 9900 Eeklo
Ondernemingsnummer 0463.862.908

az alma
zorg met een hart

vzw AZ Alma
Ond. nr. 0463.862.908

www.azalma.be

Ringlaan 15
B-9900 Eeklo
T 09 310 00 00

Polikliniek AZ Alma Sijsele
Gentse Steenweg 132
B-8340 Sijsele